Wat: Oudroze. Waar: Villa 'De Paltz', Herman van Veen Artscenter.

Voor de derde keer op de eerste zondag van de maand maakt Han Bosman het infotainmentprogramma Oudroze. 'Waar zijn de dappere zielen die decennia geleden de moed hadden uit de kast te komen?' Vanmiddag zijn Ingrid Kluvers en Jos Ament haar gasten.
Veertig witte stoelen staan opgesteld. Ze staan er niet voor niets. Daarvoor de tafel met de hoofdrolspelers. Het zonlicht volop in de rug. Han Bosman: 'De oudroze generatie is nagenoeg onzichtbaar. In het onderwijs kruipen ze weer in de kast. De huidige jonge generatie feest en danst erop los.'
Ingrid Kluvers, voelde wel iets rond haar veertiende, maar 'in mijn maatschappij toen, was het een onbekend fenomeen. Wim Sonneveld was wel een huisvriend. Er waren geen rolmodellen. Geen internet. Pia Beck was niet aansprekend en de boeken van Anna Blaman begreep ik nog niet. Ik besloot dat ik hetero was. Ja, dat kan…'
Ingrid komt pas uit de kast op haar 35e, na een huwelijk 'nog net 12½ jaar' met een lieve man en drie kinderen. 'Je had er ook geen tijd voor, met een huishouden, een gezin en een baan.'
Zij is Viva-journalist in de jaren zeventig. 'Op de cover twee populaire actrices die samenwonen. Binnenin mijn interview. In één dag is de oplage uitverkocht. Dat opende mijn ogen en gaf me moed.' Vader zei: 'Het is maar goed dat je moeder het niet wist.'

'Mijn vader maakte de volgende dag het ontbijt. Het was goed, er is nooit over gepraat'

Probeer het maar eens

Jos Ament zit op het Roermonds seminarie van Bisschop Gijssen. 'Ik was met God bezig. De missie lonkte, daar ging ik werken. Jaren later kwam ik verzwakt door tropenziektes terug. Weg kerk en puzzelend naar mijn aard gaf de psychiater raad: probeer het maar eens. Daarna zit je thuis homo te wezen, je durft niet naar de disco.'
'Ik werkte in een ziekenhuis, werd gediscrimineerd, verhuisde naar een andere stad en vertelde het aan mijn broers en zusters. Vervolgens mijn ouders. Mijn eerste vriendje blijft in mijn ouderlijk huis slapen. Ik zeg voorzichtig tegen moeder dat zij het bed in de logeerkamer niet hoeft op te maken. Mijn vader maakte de volgende ochtend ons ontbijt. Het was goed. Er is nooit over gepraat.'
De gasten hebben hun lievelingsliedjes meegebracht. Van belang voor hun verhaal vandaag. Ingrid, Heart of Glass van Blondie en Unbeschreiblich Weiblich van Nina Hagen. Jos, Homo Sapiens van Robert Long: Zij is een vrouw en zij is een vrouw. Hij is een man en hij is een man. Ze zijn al jaren bij elkaar. Wat is daar zo bijzonder aan?'
'Jaren later tikt Henk mij op mijn schouder en we dansen samen door het COC op 'La vie en rose' van Grace Jones.'
Henk, op rij één, glundert en knikt instemmend.

Tekst en foto: Martin Huizenga